

Nyt päätetty eläkeiän nostaminen näyttelee kokonaisuudessa vain sivuroolia. Työelämästä pitäisi kyetä tekemään jälleen luonnollinen osa ihmisen elämää.

Urien pidentäminen vaatii uudenlaista työkuultuuria

Perätilassa pitkään ollut eläkeratkaisu saatiin syksyllä synnytettyä. Työurien pidentämistä haettiin, mutta siihen vaivaan ei parantavaa lääkettä saatu, koska paketissa ei ollut mukana työhyvinvoinnin kehittämistä konkreettisella tasolla.

Keskitytään siis vain kehuun, kuinka kestävyysvajetta saatiin kurottua umpeen noin prosenttisyksikköä bruttokansantuotteesta vastaavalla määrällä.

Tätä mantraa voi toistaa, sillä harva ymmärtää, mitä se edes tarkoittaa saati pystyy lausetta kyseenalaistamaan.

TYÖURIEN pidentäminen vaatii uudenlaisia toimia ja ajatusmaailmaa, kulttuurin muutosta. Eläkeiän nostaminen näyttelee tässä kokonaisuudessa vain sivuroolia. Se ei poista yhdenkään työntekijän työkyvyn heikkenemistä. Se ei tuo ainoatakaan työpaikkaa valtavalle työtä vailla olevien joukolle pidentämään heidän katkolla olevaa työuraansa.

Toisin päin katsottuna eläkeiän nostaminen ei ole mikään ongelma, jos työssä jaksaminen siihen liittyvine asioineen on kunnossa. Työkyvyn aleneminen aiheut-

taa ongelmia niin työn tuottavuudelle kuin kyseisen henkilön elämänlaadulle.

Työhyvinvoinnin kehittämisen luulisikin olevan työntekijöiden ja -antajien yhteinen mieliharrastus, jossa käytännön ideoista ja luovista kokeiluista ei ole pulaa.

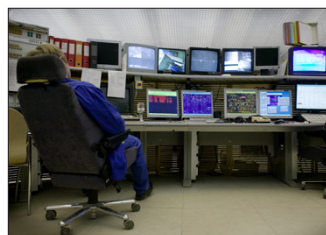
TOKI kehitystä tapahtuu, mutta niin kauan kuin hyvinvoinnin edistäminen on hitaampaa kuin pahoinvoinnin lisääntyminen, yhä on tuhoisa – myös työurille.

Työuria saadaan pidennettyä tehokkaimmin, mikäli työelämästä saadaan jälleen tehtyä luonnollinen osa elämää. Nyt niiltä, joilla työ on, vaaditaan yhä suurempaa itsensä johtamista.

Suorastaan paradoksaalista on, että monesti työpaikalla on samaan aikaan käynnissä työkyvyn parantamiseen tähtäävä ohjelma työterveyden kautta ja jatkuva paine suorittaa sietokyvyn rajamailla esimiehen tai työpaikan ilmapiirin vaatimuksesta.

TYÖN sankareina pidetään hiljaisesti yhä myös sellaisia, jotka tulevat kipeänkin töihin kollegoita tartuttamaan ja omaa puolikuntoisuuttaan pitkittämään. Tähän voidaan tietenkin lyödä karenssi

TAUSTA

Eläke kiinnostaa

- Vuoden 2017 eläkeuudistuksesta syntyi sopu syyskuun lopussa.
- Uudistus nostaa vanhuuseläkkeen alaikärajan asteittain 65 vuoteen.
- Ikäraja nousee 1955 syntyneistä lähtien kolme kuukautta vuodessa ikäluokkaa kohden.
- Uutta eläkelainsäädäntöä valmistellaan sosiaali- ja terveysministeriössä.
- Eniten asia kiinnostaa lähivuosina eläköityviä.
- Ratkaisu ei koske jo myönnettyjä eläkkeitä.
- Tyypillisin eläkeyhtiöille tehty kysymys on, mitä tämä vaikuttaa minun omaan eläkeeseeni.
- Lähde: Aamulehti 16.10.2014

sairauspoissaoloihin, jos halutaan tietoisesti huonontaa tilannetta entisestään.

Etenkin koulutetulla väellä on ongelmia ajankäytön hallinnassa, koska nykytekniikka mahdollistaa paikkaan sitomattoman työn. Myös itse työssä tapahtuu samanaikaisesti niin paljon, että elimistö käy ylikierroksilla, mikäli henkilökohtainen priorisaattori on epä-kunnossa.

Lopputulokset sitten ylikuormittanut työntekijä, jonka tuottavuus laskee työssä ja elämänilo kaikkialla.

TARVITTAVA kulttuurin muutos ei tapahdu byrokraattisilla kirjauksilla, vaan vaatii ensiksi uuden asenteen työmarkkinaosapuolilta toisiinsa kohtaan. Yhteisen tavoitteen eteen tulee pystyä toimimaan siten, että osapuolten esitykset eivät keskity vain oman leirinsä näkökulmasta toisten esityksiä torppaamaan.

Elleivät työmarkkinajärjestöt pysty yhdessä todella kehittämään työelämän laatua, niiden olemisen oikeutus kolmikantaa myöten katoaa.

KALLE KIILI

puheenjohtaja
Tampereen Insinöörit